

РЕШЕНИЕ

№ 1258

гр. Плевен, 11.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана К. Тодорова Досева

при участието на секретаря МАРИНА Г. ЦВЕТАНОВА
като разглежда докладваното от Мариана К. Тодорова Досева Гражданско дело № 20234430101338 по описа за 2023 година

Обективно и субективно пасивно кумулативно съединени искове с правно основание чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД с цена на иска 519,87 лв. и чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86 ЗЗД с цена на иска 82,26 лв., чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД с цена на иска 173,29 лв. и чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86 ЗЗД с цена на иска 27,42 лв.

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от "****" ЕАД, със седалище и адрес на управление: ***, ЕИК ***, представлявано от А.А. срещу Н. Д. А., ЕГН*****, ***, и М. А. А., ЕГН*****, ***, в която се твърди, че ответниците, в качеството си на съсобственици на процесния имот, са клиенти на топлинна енергия по смисъла на чл.153, ал.1 от Закона за енергетиката /ЗЕ, обн. ДВ. бр. 107 от 09.12.2003 г., изм., ДВ. бр. 18 от 05.03.2004 г., изм., ДВ. бр. 18 от 25.02.2005 г., изм. ДВ. бр. 95 от 29.11.2005 г., изм. ДВ., бр. 30 от 11.04.2006 г., шм. ДВ., бр. 65 от 11.08.2006 г., изм. ДВ., бр. 74 от 08.09.2006 г., Изм. - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012г./, съгласно който, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т, 2 на отоплителните тела

в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Счита, че с оглед изложеното и по силата на нормативните актове, ответника е клиент на ТЕ и за него важат разпоредбите на действащото за посочения период законодателство в областта на енергетиката. Излага съображения, че съгласно чл. 150, ал. 1 от ЗЕ/, продажбата на топлинна енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/ за продажба на топлинна енергия от "**** ** АД на потребители за битови нужди в гр. ***, които се изготвят от "**** ***" ЕАД и се одобряват от Държавната комисия за енергийно регулиране към Министерски съвет. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в един централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия, без да е необходимо изричното им приемане от страна на потребителите. Твърди, че с тези общи условия се регламентират търговските взаимоотношения между потребителите на топлинна енергия и Дружеството: правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на топлинната енергия; отговорностите при неизпълнение на задълженията и др. Твърди, че за процесния период в сила са били Общи условия за продажба на топлинна енергия от "**** ***" АД на потребители за битови нужди в гр. ***, одобрени с Решение № ОУ-021/22.04.2002 г. и Решение № ОУ-026/11.05.2002 г. на ДКЕР на основание чл. 106а, ал. 1 от ЗЕЕЕ/, както и Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от "**** ***" АД на потребители в гр. ***, приети с Решение по т. 5 от Протокол № 35/11.11.2004 г. и с Решение по т. 7 от Протокол № 45/15.09.2005 г. на Съвета на директорите на "**** ***" АД и одобрени с Решение № ОУ-067/12.12.2005 г. на ДКЕВР, ОУ - одобрени с Решение № ОУ-001/07.01.2008г. на ДКЕВР, в сила от 14.01.2008г., като и сега действащите ОУ- одобрени с Решение № ОУ-02/03.02.2014г. на ДКЕВР, в сила от 12.03.2014г. В раздел XI от ОУ от 2014 г. - „Заплащане на ТЕ", чл. 33, ал.1 /раздел УШ от ОУ от 2008 г., чл. 33, ал.1 ;раздел VII от ОУ от 2005 г., чл. 32, ал. 1 ;раздел VI - чл. 30, ал. 1 от ОУ от 2002 г./ е определен реда и срока, по който купувачите на ТЕ /в т.ч. и ответницата/, са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ. Твърди, че с приетите Общи условия с Решение №ОУ-02/03.02.2014 г. на ДКЕВР, в сила от 12.03.2014 г. са

регламентирани освен права така и съответните задълженията на битовите клиенти, а именно в чл. 33, ал.1 ОУ „Клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл.32, ал.1 в 30-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на Продавача". Твърди, че в предвид цитираната разпоредба, „*** ***" ЕАД за отоплителен сезон 2014 г. ежесмесечно удостоверява публикуването в интернет страницата на данни за дължими суми за ТЕ за месец февруари до месец август включително /месеци касаещи процесния период/ в присъствието на Нотариус, като са съставени констативни протоколи, удостоверяващи явяването на Нотариус и извършените действия по публикуване на данни за дължими суми за ТЕ, чрез осигуряване на интернет достъп до индивидуалните партии на битовите клиенти в масивите на дружеството, който достъп се осъществява чрез официалната уеб-страница на „*** ***"ЕАД на адрес: <http://toplo.bg/клиенти/> проверка на сметка. Твърди, че ответницата е използвала доставяната от дружеството топлинна енергия през процесния период и не е погасила задължението си. Излага съображения, че на основание чл. 139 от Закона за енергетиката разпределението на топлинна енергия между потребителите в сграда — етажна собственост се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице вписано в публичния регистър по чл. 139 а. В настоящия случай, на 19.09.2002 г., сградата - етажна собственост, в която се намира имота на ответника е сключила договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма "*** *** 98" ООД, в изпълнение на разпоредбата на чл. 138 б от Закона за енергетиката. Твърди, че съгласно чл. 155, ал. 1, т. 2, сумите за ТЕ за процесния имот са начислявани от "*** *** 98" ООД по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на топлинна енергия в сградата - "*** *** 98" ООД на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбата на чл. 71 от Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването /издадена от министъра на енергетиката и енергийните ресурси, обн. ДВ, бр. 68 от 03.08.2004 г./ и Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /обн. ДВ. бр. 34 от 24.04.2007 г./. Моли да бъде признато за установено по отношение на Н. Д. А., ЕГН***** и М. А. А., ЕГН7, че дължат на „*** ***" ЕАД в условията на разделна отговорност обща

сума от 802,83 лв., от които 644,64 лв. главница незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2019г. до м.04.2021г., в едно със законната лихва от 23.08.2022г. до окончателното изплащане на вземането и 99,78 лв.- законна лихва от 15.09.2020г. до 08.08.2022г., сума за дялово разпределение в размер на 48,52 лева- главница за периода от м.07.2019г. до м.04.2021г., лихва за забава в размер 9,89 лева за периода от 31.08.2019г. до 08.08.2022г. ведно със законната лихва върху главниците от които 483,48 лв. за ТЕ, 74,84 лихва за забава, 36,39 лв. за дялово разпределение и 7,42 лихва за забава, а за М. А. А.- ¼ от сумите както следва 161,16 лв. за ТЕ, 24,95 лв. лихва за забава, 12,13 лв. за дялово разпределение и 2,47 лв. лихва за забава. Претендира направените деловодни разноски.

Моли, на основание чл. 219, ал. 1 от ГПК като трето лице да бъде привлечена фирма "**** ** 98" ООД, ***, гр.***, *** - фирмата, извършваща дяловото разпределение на топлинна енергия на процесния адрес. Обосновава правния си интерес със следното: На основание чл. 146, ал. 1 от Закона за енергетиката „**** ****" ЕАД има сключен договор при общи условия с фирма "**** ** 98" ООД, за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия между потребители в сграда - етажна собственост. През процесния период "**** ** 98" ООД е остойностявала топлинната енергия за процесния имот по данни предоставяни от фирма "**** ** 98" ООД. Отношенията между ищцовото дружеството и фирмите за дялово разпределение се уреждат и с Общи условия на договорите между "**** ****" ЕАД и търговец, по смисъла на Закона за енергетиката, за извършване на дялово разпределение на топлинна енергия между потребителите в СЕС в гр. *** /приети с Решение по т. 1 от Протокол № 43/11.05.2005 г. на Съвета на директорите на "**** ****" ЕАД и одобрени с Решение № ОУ-013/20.06.2005 г. на ДКЕВР, на основание чл. 146, ал. 2 от ЗЕ и чл. 298, ал. 1 от ТЗ/. Съгласно чл. 14 от тези ОУ, търговецът разпределя потребената топлинната енергия между потребителите в сградата по правилата на Наредбата за топлоснабдяване, а също така определя и дяловете за отчетен период за имотите на всички потребители в сградата. Разпоредбите на чл. 7, ал. 1, т. 1 и т. 5 от ОУ предвиждат задължение за "**** ****" ЕАД да предава ежемесечно на търговеца данни за количеството на топлинната енергия за разпределение, и съответно да изготвя данъчни фактури, както и дебитни и кредитни известия по данни на търговеца. За фирма "****" ЕООД съществува правен

интерес да е трето лице, защото с участието си по делото може да докаже, че извършеното от нейни служители разпределение на топлинната енергия е извършено в съответствие с действащата нормативна уредба и съгласно цитираните ОУ, както и подписания между страните договор. За "**** ****" ЕАД съществува правен интерес от привличането на това трето лице-помагач, тъй като при евентуално неуважаване на предявения иск поради оспорване на извършеното дялово разпределение на топлинна енергия, дружеството може да заведе регресен иск срещу "**** **** 98" ООД, предвид което желае да ги обвърже с мотивите и диспозитива на съдебното решение. Основанията ни за предявяване на регресен иск произтичат от изрично предвидената в цитираните ОУ отговорност при неизпълнение на задълженията. Съгласно чл. 42, т. 2 от същите, в случай на установяване на допуснати грешки от търговеца, състоящи се в неправилен отчет или невярно дялово разпределение в предходен изравнителен период, в следствие на което "**** ****" ЕАД е сторнирала и отнесла в загуба начислени суми за отделен потребител, загубата се дължи от търговеца на "**** ****" ЕАД в пълен размер.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответниците, в който заявяват, че са погасили задълженията, предмет на делото.

По делото е конституиран като трето лице-помагач на страната на ищеца "**** **** 98" ООД, ***, гр.***, ***.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

Не спорно между страните, че ответниците Н. А. и М. А. са съсобственици на процесния топлоснабден имот- Апартамент №14, находящ се в гр.***, ***. Този факт се установява и от НА за покупко-продажба на недвижим имот *** на нотариус при СРС и Справка от НБД Население при следните квоти 3/4 за Н. А. и 1/4 за М. А..

Не е спорно между страните и се установява от Удостоверение № 223/13.11.2002г, че етажната собственост на адрес гр.***, ***, е избрала ***-*** **** за отчитане и разпределяне на доставената топлинна енергия.

По делото са представени Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „****“ЕАД на потребители в гр.*** и същите не са оспорени от отвеницата по делото. Съгласно чл. 1 от същите, с тях се урежда продажбата на топлинна енергия между “**** ****” ЕАД, наричана “продавач” и потребители на топлинна енергия за битови нужди, ползващи топлинна енергия за отопляване, климатизация и горещо водоснабдяване посредством

гореща вода, наричани “купувачи”. Съгласно чл. 3 ал.1 от Общите условия купувач може да бъде физическо лице, потребител на топлинна енергия за битови нужди, който е собственик или титуляр на вещно право на ползване. Съгласно чл. 33, ал.1 купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно ал.2 дължимата сума от изравнителните сметки се заплаща в 30-дневен срок след датата на издаване на съобщението за дължимата сума.

Ответниците не оспорват размера на задължението за топлинна енергия за процесния период само противопоставят правопогасяващо възражение за заплащането на задължението за главница и лихва в претендираните размери. Представен е документ за извършено плащане по сметка на ищеца сумата от 610 CHF от дата 11.05.2023г., извършено от М. А./л.99 от делото/

Признава се от ищеца в депозирана писмена молба, че ответниците са заплатили на ищеца *** ЕАД сумите за главница и лихва в претендираните с исковата молба размери и направените разноси, като незаплатено е останало само юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема следното от правна страна:

По исковете с правно чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД с цена на иска 519,87 лв. и чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД с цена на иска 173,29 лв.:

Не спорно между страните, че ответниците Н. А. и М. А. са съсобственици на процесния топлоснабден имот- Апартамент №14, находящ се в гр.***, ***. Този факт се установява и от НА за покупко-продажба на ***, дело № 3735/1998 на нотариус при СРС и Справка от НБД Население при следните квоти 3/4 за Н. А. и 1/4 за М. А..

Съдът намира, че страните по делото са в облигационно правоотношение при общи условия. Съгласно редакцията на чл. 153 от ЗЕ от 17.07.2012г., „всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са **клиенти** на топлинна енергия.“ В съответствие с педходната редакция на чл.153, ал. 1 ЗЕ „Всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно

отклонение, са **потребители** на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 3 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3.“ Това са действащите правни норми, уреждащи отношенията между страните по делото през процесния период. Под клиент/потребител на топлинна енергия по смисъла на тези разпоредби се има предвид не лицето, което ползва имота на облигационно основание, а притежател на ограничено вещно право на ползване на имота, което е видно и от използваното понятие "право на ползване". Продажбата на топлинна енергия на физически лица за битови нужди се осъществява въз основа на общи условия, утвърдени по реда на чл. 150 от ЗЕ, като не е необходимо сключването на отделен договор. Такава възможност съществува само факултативно като възможност в чл. 151 от ЗЕ. С оглед на това, качеството на клиент/потребител, респективно на лице, което е задължено да заплаща доставената и ползвана топлинна енергия, възниква по силата на закона с **придобиването на правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване върху имота, без да е необходимо сключването на последващ договор или откриване на партида на новия собственик или титуляр на вещно право на ползване на доплоснабдения имот.** Съгласно чл. 153, ал. 1 от ЗЕ качеството на потребител, респ. клиент на топлинна енергия се придобива ex lege - по силата на закона, с придобиването на право на собственост или ограничено вещно право върху индивидуален обект, находящ се в сграда, за която вече е сключен договор за топлоснабдяване.

Не е спорно между страните и се установи, че собствения на ответника имот се намира в сграда, за която е сключен договор за топлоснабдяване. В качеството си на клиент на топлинна енергия ответника дължи на ищеца суми за топлинна енергия за отопление, за топлоенергия, отдадена от сгр.инсталация, за БГВ и за услуга дялово разпределение. Клиента на топлинна енергия е задължен да участва в заплащането на отделената от сградната инсталация топлоенергия, съобразно своя дял в нея, с оглед разпоредбите на чл. 112в от ЗЕЕЕ и чл. 142, ал. 2, чл. 143, ал. 3 и чл. 153, ал. 6 от ЗЕ. Сградната инсталация за отопление и горещо водоснабдяване е обща етажна собственост, съобразно чл. 140, ал. 3 от ЗЕ, при което и с оглед разпоредбата на чл. 38, ал. 3 от ЗС всеки собственик следва да участва в ползите и тежестите на

тази обща вещ съобразно с частта си. Както се приема и в Решение №5/22.04.2010г. по конст.д.№15/2009г. на Конституционния съд на РБ,заплащането на отдадената от сградната инсталация топлинна енергия не е резултат от реалното ползване на топлинна енергия от собствениците и носителите на вещни права.То следва от факта,че сградната инсталация е обща част по предназначение,от която никой не може да се откаже,поради което и плащането се извършва съразмерно на отопляемите обекти по проект.В случаите на чл.153,ал.6 от ЗЕ,в които потребители в сграда-етажна собственост прекратят топлоподаването в имотите си, същите остават потребители на топлинна енергия,отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата.

Ответниците не оспорват дължимостта на предявените претенции, но правят правопогасяващо възражение, че са заплатили претендираните суми.Този факт се признава от ищеца и се установява от документ за извършен превод от 11.05.2023г./л.99 от делото/.

Поради изложеното следва предявените искове с правно основание чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД с цена на иска 519,87 лв. и чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД с цена на иска 173,29 лв. да бъдат отхвърлени като погасени чрез плащане в хода на процеса.

По исковете с правно основание чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86 ЗЗД с цена на иска 82,26 лв. и чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86 ЗЗД с цена на иска 27,42 лв.:

Искът с правно основание чл.422, ал.1 вр.чл.415 ГПК, вр.чл.86 ЗЗД се явява акцесорен по отношение на предходния. С оглед установеността на претендираните задължения на ответника по делото за заплащане на главница за процесния период, се дължи и обезщетение за забавеното им изплащане в размер на законната лихва на основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД. Не се спори, че заплащането на начислените суми за ТЕ е следвало да се осъществи най-късно до 30 дни след изтичането на месеца, за които се отнасят те. Поради уговорения от страните начин на плащане на главницата, и на основание чл. 84, ал.1, пр.1 от ЗЗД, за изпадането на потребителя в забава след изтичането на този 30-дневен срок, не е необходима изрична покана. С изтичането на определения в договора срок, потребителят е изпаднал в забава без покана и дължи обезщетение за забава. Размерът на претендираната лихва за забава не

е оспорен от ответника по делото и се установява чрез самостоятелни изчисления от съда на основание чл.162 ГПК, че лихвата за забава за периода, считано от дата на изпадането в забава 31.09.2019г. до 08.08.2022г. е в размер на 82,26 лв. върху сумата от 519,87 лв. и 27,42 лв. върху сумата от 173,29 лв.

Ответника прави правопогасяващо възражение, че е заплатил претендираните суми. Този факт се признава от ищеца и се установява от документ за извършен превод от 11.05.2023г./л.99 от делото/, поради което следва предявените искове правно основание чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86 ЗЗД с цена на иска 82,26 лв. и чл.422, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86 ЗЗД с цена на иска 27,42 лв. да бъдат отхвърлени като погасени чрез плащане в хода на процеса.

Съгласно Тълкувателно решение № 4/2013 на ОСГТК на ВКС, т.12. Съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422,респ. чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, включително и когато не изменя разноските по издадената заповед за изпълнение. Съдът като съобрази признанието на ищеца за заплащане на всички разноски, освен тези за юрисконсултско възнаграждение в исковата производство, не дължи произнасяне за разноските в заповедното производство.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца, направените от него разноски в настоящото производство за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. Ищеца в писмена молба е заявил, че ответниците са заплатили всички дължими суми за съдебното производство с изключение на юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство, поради което и поради факта, че плащането е извършено на 11.05.2023г. след подаване на исковата молба, следва ответниците да бъдат осъдени да заплатят на ищеца юрисконсултско възнаграждение в размер определен от съда от 100 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от "****" ЕАД, със седалище и адрес на управление: ***, ЕИК ***, представлявано от Г. Б., **против Н. Д. А., ЕГН*******, *** **иск с правно** основание чл.422, ал.1 от ГПК вр.чл.415 от ГПК, вр.чл.79 ЗЗД за заплащане на сумата 519,87 лева, представляваща стойността на консумирана и незаплатена топлоенергия от ответника за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г., за която сума е издадена заповед за изпълнение № 3140/04.11.2022г. по ч.гр.д.№20224430105629/2022г. по описа на РС-Плевен, като погасен чрез плащане в хода на процеса.

ОТХВЪРЛЯ предявения от "****" ЕАД, със седалище и адрес на управление: ***, ЕИК ***, представлявано от Г. Б., **против Н. Д. А., ЕГН*******, *** **иск с правно** основание чл.422, ал.1 от ГПК вр.чл.415 от ГПК, вр.чл.86 ЗЗД за заплащане на сумата **82,26 лева**, представляваща лихва за забава върху сумата от 519,87 лева за периода от 31.08.2019г. до 08.08.2022г., за която сума е издадена заповед за изпълнение № 3140/04.11.2022г. по ч.гр.д.№20224430105629/2022г. по описа на РС-Плевен, като погасен чрез плащане в хода на процеса.

ОТХВЪРЛЯ предявения от "****" ЕАД, със седалище и адрес на управление: ***, ЕИК ***, представлявано от Г. Б., **против М. А. А., ЕГН*******, *** **иск с правно** основание чл.422, ал.1 от ГПК вр.чл.415 от ГПК, вр.чл.79 ЗЗД за заплащане на сумата 173,29 лева, представляваща стойността на консумирана и незаплатена топлоенергия от ответника за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г., за която сума е издадена заповед за изпълнение № 3140/04.11.2022г. по ч.гр.д.№20224430105629/2022г. по описа на РС-Плевен, като погасен чрез плащане в хода на процеса.

ОТХВЪРЛЯ предявения от "****" ЕАД, със седалище и адрес на управление: ***, ЕИК ***, представлявано от Г. Б., **против М. А. А., ЕГН*******, *** **иск с правно** основание чл.422, ал.1 от ГПК вр.чл.415 от ГПК, вр.чл.86 ЗЗД за заплащане на сумата **27,42 лева**, представляваща лихва за забава върху сумата от 173,29 лева за периода от 31.08.2019г. до 08.08.2022г., за която сума е издадена заповед за изпълнение № 3140/04.11.2022г. по ч.гр.д.№20224430105629/2022г. по описа на РС-Плевен, като погасен чрез плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК Н. Д. А., ЕГН***** , *** и

М. А. А., ЕГН*****, *** ДА ПЛАТАТ на "****" ЕАД, със седалище и адрес на управление: ***, ЕИК ***, представлявано от Г. Б., **сумата от 100,00 лв.** направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач, на страната на ищеца "**** ** 98" ООД, ***, гр.***, ***.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Плевенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____